

геополітичних тенденцій і широкого соціокультурного контексту життєдіяльності людини.

Вказати можна також і на взаємозв'язок між процесом духовно-морального виховання і тим природним і соціокультурним оточенням, яке утворює середовище безпосередньої життєдіяльності людини. Так, М. Харламова зазначає, що педагогічні можливості культурно-освітнього середовища зумовлені його якістю, що утворює сприятливе для особистості життєве оточення. Необхідним, на думку М. Харламової, є створення комплексу спеціальних умов, які сприяють актуалізації духовно-морального потенціалу середовища, а також навчально-методичним і організаційним забезпеченням у процесі творчого використання культурно-історичної спадщини в практиці духовно-морального розвитку і виховання особистості [2].

Список використаних джерел:

1. Роль освіти і культури у формуванні людини <http://referat-ok.com.ua/work/rol-osviti-i-kulturi-u-formuvanni-lju/>
2. Щиголева Ніна Василівна. Структура культурно-освітнього простору <https://ua.waykun.com/articles/struktura-kulturno-osvitnogo-prostoru.php>

МОТИВАЦІЙНА СКЛАДОВА ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Гафіна Т.П., Шпильовий В.Д., Школяр С.П.

Полтава, Україна

Важливою передумовою проектної діяльності є раціональне використання інтелектуального потенціалу. Найголовніша мотиваційна складова проектної діяльності - розробка стратегії для вирішення завдання. Проектування завжди направлена на пошук нового, інноваційного. Різноманіття напрямків проектної діяльності дозволяють обрати те, що найбільш дозволить реалізуватися на повну (реалізувати свій внутрішній потенціал).

Зважаючи на вищесказане можна констатувати, що сучасна підготовка фахівців повинна враховувати, що кожен колективу як професіонал, як особистість володіє тільки йому одному властивими властивостями, які визначають його здібності до обраної професійної діяльності. Потенціал окремої людини - це його можливості в майбутньому щось зробити, реалізувати свої інтереси, досягти своїх цілей та цілей команди. На цих постулатах повинні проводитися аналіз, оцінка, підготовка та формування кадрового потенціалу організації, його мотивації. [1, 2].

Аналізуючи кожен характеристику з точки зору мотиваційної діяльності окремо слід констатувати наступне [3]: фізичні - здібності, обмежені певними межами працівника, які використовуються в значній мірі; інтелектуальні - здібності, чітких меж не мають, використовуються лише частково; соціальні відносини та зв'язку - породжені колективною діяльністю з урахуванням особливостей кожного співробітника, можуть і повинні за певних умов породжувати ефект, що підсилює потенціал кадрів організації; соціальна спільність працівників - утворює команду, відрізняється цілісністю, виражається в єдиних або погоджених цілях, завданнях, технологіях, потребах і мотивах. Отже, соціальний потенціал

сприяє розвитку комунікативних здібностей персоналу, вирішення соціальних проблем.

В цьому плані для вирішення соціальних проблем створюються соціальні проекти різних форм власності (рис.1), в рамках яких вирішуються різні питання. Саме соціальне проектування охоплює практично всі сфери діяльності людини. Соціальне підприємництво набуває все більше популярності в Україні. Інтерес до теми з'являється у працівників громадського сектору, які прагнуть покращити зміни в суспільстві.

» ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ СОЦІАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

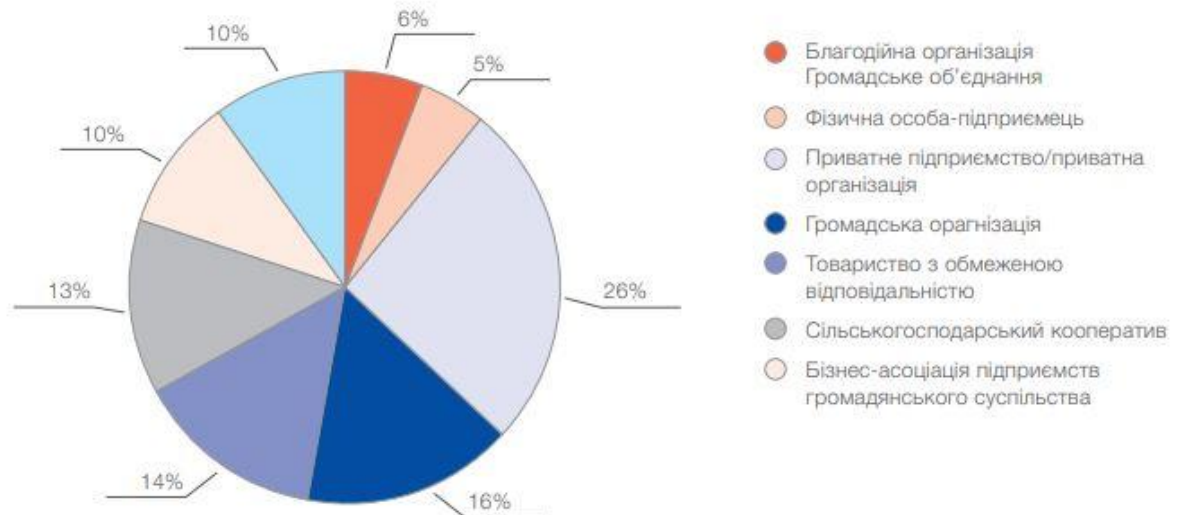

Рис. 1. За даними <https://openbiz.org.ua/news/socialne-pidpriemnictvo-yak-vidpovid-suspilstva-na-socialni-potrebi>

Соціальне підприємництво в сучасному суспільстві передбачає альтруїстичну манеру ведення бізнесу, зосереджену на громадських вигодах. Дослідники відзначають, що соціальне підприємництво стимулює соціальні зміни, навіть якщо його організаційні форми є невеликими і нежиттєздатними з точки зору економічної доцільності. Цей вплив розглядається соціальним підприємцем як вигода отримання, оскільки успіх соціального підприємства залежить від ряду факторів, пов'язаних з соціальним впливом і не пріоритетних для традиційних підприємств. Тому деякі автори вважають, що різниця між «підприємництвом» і «соціальним підприємництвом» полягає, перш за все, в цілепокладанні: на відміну від класичних підприємців, соціальні підприємці не прагнуть до вилучення максимуму прибутку, а націлені на зміну несправедливих суспільних умов, створення продуктів або послуг, що сприяють соціальним перетворенням.

Отже з точки зору мотиваційної складової соціальне підприємництво - це підприємництво, підприємство, підприємницька діяльність, покликані вирішити соціальні проблеми та задовольнити потреби суспільства. Можна сказати, що соціальне підприємництво - це унікальна можливість поєднання соціальної місії з бажанням заробити гроші, надати певні послуги та продати товари.

Ще донедавна вважалось, що неможливо поєднати альтруїстичний ідейний та суто практичний напрями. Але суспільство знайшло вихід у соціальному підприємстві. Тому проектна діяльність, її мотиваційна складова, зокрема, – це одна з головних складових соціального підприємства.

Список використаних джерел:

1. Гриньова В.М. Організаційні проблеми інноваційної діяльності на підприємствах.: [навч. посіб.] / В.М. Гриньова, В.В. Власенко. – Х.: ІНЖЕК, 2005. – 200 с.
2. Школяр С. П. Елементи системного підходу у підготовці майбутніх менеджерів. Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: Педагогіка та психологія. 2015. С. 230–235.
3. Рубан О.В., Школяр С.П. Деякі елементи аналізу кадрових служб та потенціалу організації / Ресурсно-орієнтоване навчання в «ЗД»: доступність, діалог, динаміка : матеріали I Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Полтава, 22-23 лютого 2021 р.). С. 262-264.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

*Геращенко Ю.М.
Полтава, Україна*

Основною метою освітнього процесу вищої школи в умовах глобалізації, інформатизації та інтеграції світової спільноти є підготовка фахівця та формування творчої особистості, здатної до самостійної роботи, яка вміють діяти в нестандартних ситуаціях й відчуває потребу в безперервній освіті. Для реалізації цієї мети у вищих освітніх закладах впроваджують різні форми та методи навчання, виявляють оптимальні шляхи інтеграції навчально-виховного процесу і науково-виробничої сфери, а також шукають нові та ефективні форми організації самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студентів є невід'ємною частиною освітнього процесу у вищій школі, яка покликана підвищити якість навчання, активізувати мислення, розвинути творчі здібності студентів, їх прагнення до самостійного набуття нових знань, що в свою чергу сприяє самовизначенню й самореалізації [1].

У педагогічній практиці «педагогічна інновація» трактують як:

1) Цілеспрямована зміна, що вносить в освітнє середовище стабільні елементи (нововведення), що поліпшують характеристики окремих частин, компонентів освітньої системи загалом.

2) Процес освоєння нововведення (нового засобу, методу, методики, технології, програми тощо).

3) Пошук методик і програм, їх впровадження в освітній процес й творче переосмислення [3, с.104].

Виділяють такі рівні інноваційності в освіті:

1. Модифікація (фрагментарна або велика) вже відомого раніше. Нововведення такого рівня легко упізнається: основоположні принципи і